

er Afskaffelse af overflødige Tjenestemandstillinger et Princip, som vi fra konservativ Side i høj Grad er og maa være Tilhængere af, og som man i øvrigt fra alle Sider burde kunne enes om. I og for sig var jo ogsaa det ærede Medlem, der talte paa Socialdemokratiets Vegne, (Friis-Skotte) en udpræget Tilhænger heraf. Det svarer til en meget betegnende Replik, der ved Lovens Behandling i 1911, den 17. Marts, her i det høje Ting blev fremsat af den højt ansete socialdemokratiske Fører K. M. Klausen, der under et Replikskifte med den nuværende højtærede Forsvarsminister, det ærede Medlem Hr. Brorsen, udtalte: „At have overflødige Tjenestemænd synes jeg er den sletteste Økonomi af Verden.“ Men Forholdene kan med Hensyn til de forskellige Tjenestemandstillinger og disses Karakter og Art og meget andet ligge særdeles forskelligt. Betragtninger, som er ganske naturlige overalt i det øvrige Land, behøver ikke at være og er ofte ikke lige saa berettigede i et Grænseland, eller vel rettere sagt i de egentlige Grænseegne, thi her spiller mange forskellige Hensyn ind, Hensyn, som ikke gør sig gældende andetsteds. Det ærede Medlem Hr. Viggo Hansen talte i denne Forbindelse om det psykologiske Moment, og det er just det, der gør sig gældende her. Jeg skal ikke her i Salen gaa alt for dybt i Einzelheder, en hel Del af disse vil meget bedre kunne behandles i det Udvalg, som utvivlsomt vil blive nedsat til Lovforslagets videre Behandling, men den højtærede Finansminister er dog ikke selv blind for en Del af disse Vanskeligheder, hvilket tydeligt fremgik af den højtærede Ministers Fremsættelsestale, i hvilken han særlig henviste til, at ca. 30 af det unge Mandskab, som vil blive et Offer for Reduktionen, havde bygget sig Huse, og at det derfor under Hensyn til disse Forhold var Regeringens Hensigt at foreslaa Reduktionen udsat for disses Vedkommende i 2 Aar. 50 skulde afskediges straks pr. 1. Juli, 50 om 2 Aar, og det maa vel være — saaledes forstaar jeg det — netop disse sidste, der bl. a. omfatter alle dem, der har bygget Hus i Aarene siden 1922—23. Jeg tror imidlertid, at Bevidstheden om, at alle disse Huse skal sælges i Løbet af 2 Aar, uundgaaeligt vil have til Følge, at der vil blive lidt meget store Tab paa dem, og det saa meget mere, som de fleste af disse Huse er bygget med ganske særligt Henblik paa Grænsetjenesten. Desuden bør der gøres opmærksom paa, at 35 af det ikke-pensionsberettigede Personale har Laan i Tjenestemændenes Laaneforening paa fra 500 til

3 000 Kr., i alt til et Beløb af ca. 70 000 Kr., Laan, der, saa vidt jeg ved, forfalder til Betaling straks, naar en Mand afskediges fra Statstjenesten. Man har talt om Muligheden af at omdanne en hel Del af disse Huse til Statshusmandsbrug. Jeg tror, at en nærmere Overvejelse af denne Tanke i det kommende Udvalg vil vise, at den er uigennemførlig, da disse Huse ligger paa Steder, som ikke egner sig til det, man har tænkt paa, og der er desuden mange andre Forhold, der vil træde hindrende i Vejen herfor. Desuden er en Del af det yngre Korpspersonale Folk, som har deltaget i Verdenskrigen, og de vil, synes jeg, efter en saa voldsom Reduktion som den, der nu er Tale om, blive særdeles vanskeligt stillet, og dobbelt vanskeligt paa Baggrund af alt det, som disse Tjenestemænd har gennemgaaet i Aarene fra 1914 til 1918.

Alle disse Forhold, som jeg her kun har kunnet nævne i store Træk, og andre, som bedst vil kunne drøftes i det kommende Udvalg, har — det tror jeg at kunne sige — fremkaldt en trykket Stemning i flere Grænseegne. Det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte talte om lokale Henvendelser, og der er kommet Henvendelser her til Rigsdagen fra Bov Sogneraad, Padborg Handels- og Haandværkerforening og fra forskellige andre Steder. Man maa i disse Henvendelser se et Vidnesbyrd om den trykkede Stemning, Fremsættelsen af det foreliggende Lovforslag har skabt. Alene i et udstrakt Sogn som Bov er der, saa vidt jeg ved, ansat over 100 Mand, vistnok 106 Mand, i Grænsegendarmeriets Tjeneste, af hvilke ca. 52 vil blive afskediget, da de er under 30 Aar, hvis Lovforslaget i den foreliggende Skikkelse ophøjes til Lov. At dette i alle Maader vil være et haardt Slag for den paagældende Egn, turde dog være klart.

Det foreliggende Lovforslag fortsætter, som sagt, Linien fra 1920 og 1923, men Tempoet sættes meget stærkt op i Mod-sætning til Ordningen af 1923, og denne Forcing af Tempoet skyldes formentlig hele Regeringens store Nedsæringsplan. Men det er netop dette hurtige Tempo, som efter min Formening maa vække alvorlige Betæneligheder, Betæneligheder, der kun kan vokse, naar man ser, at den højtærede Finansminister for nogle Dage siden har fremsat et Forslag til Revision af Toldloven, der indfører meget stærke Skærper af Straffen for Smugleri. Den stærke og pludselige Reduktion, der her foreslaas, og de meget skærpede Anti-Smugleri-Bestemmelser synes jeg nu ikke harmonerer rigtig. Den højtærede Fi-